

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De mora nostre domine iuxta crucem. Capitulum. LXVIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

re morientiu; z tor^o pallefcere: mō claudendo oculos: mō aperiēdo: z caput inclinare: mō in partē vnā: mō in partē aliā. Deficiētib; virib; z venis iā vacuis. Tandē addidit septimū verbū cū clamore valido: lachrymis dicēs. Pater i manus tuas cōmēdo spm̄ meū. Et h̄ dicēs emisit spm̄ inclinato capite versus matrē. Siliter inclinavit se versus patrē super pecus: quasi gratias agens ei q̄ ipm̄ invocabat. Et tradidit ei spm̄ suū. Ad hunc clamorē p̄versus fuit Centurio q̄ erat ibi z dixit. Ecce filius dei erat iste: audiens q̄ sic clamās expirasset. Nā alij boies cū moriunt: clamare nō possunt ideo credidit in eū. Fuit ar̄ ita magn^o iste clamor q̄ sicut a sapientissimo viro intellexi: vsq; in infernū fuit auditus. O qualis erat tunc anima matris: cū sic videbat eū deficere: languere: lachrymari z mori. Credo q̄ p̄pter angustie amaritudinē absorpta erat: z quasi insensibilis facta z semimorta: nūc multo magis q̄ q̄n̄ obuiauit ei portanti crucē. Quid tūc Maria magdalena fidelis z dilecta discipula. Quid Jobes ab eo p̄re ceteris dilect^o? Quid alie due sorores dñe faciebant? Sz quid facere poterant? Replete erāt amaritudine z dolorib;. Ecce dñs p̄det i cruce mortu^o z recedit tota multitudo: remanet mestissima mater: cū illis quattuor ponit se ad sedendū iuxta crucem: p̄templat dilectissimū filiū suū expectans a deo auxiliū quō eū habere z sepelire valeant. Sz z tu si bene p̄templaris dñm tuū p̄siderare potes: q̄ a plāta pedis vsq; ad verticē capis; nō est in eo sanitas. Nō

eū in eo est mēbz nec sensus cor/poris q̄ suā infirmitatē z afflictio/nē z passionē nō senserit.

De mora nostre dñe iuxta crucem. La. LXVIII

Omnozantib; igit z sedentib; verecundis dñā mater Jesu: Jobāne: Magdalenā z sorozib; maris Jesu ab vna parte iuxta crucē: z aspiciētib; quasi sine intermissioe dñm Jesum: sic in cruce pedentē inter latrones sic nudū sic afflictū: z ab oib; derelictū: ecce armati multiveniebāt a ciuitate q̄ mittebant vt ipis crucifixis frangerēt crura z occiderēt eos ac sepelirēt: ne in magno die sabbati corpa eoz; remanerēt in cruce p̄dentia. Tunc dñā z oēs surgunt: aspiciunt z vident eos. Renouat dolor: pavor: timor: crescit. Multū ei dñā timeret z nesciens qd̄ faciat dicebat sibi. Fili mi dilectissime matre redeunt isti q̄ amplius facere volunt? Nōne te occidēt fili mi? Putabā ipos esse satiatos de te: sz vt video adhuc te mortuū persecutur. Te defendere non potui: nec a morte liberare: sz veniāt z stabo iuxta crucē ad pedes tuos fili mi. Rogo patrē tuū vt illos placabiles tibi faciat: ego ar̄ qd̄ potero faciā. Et tunc oēs q̄nq; stantes iuerunt z posuerunt se ante crucē dñi. Appropi quant aut̄ illi cū furore magno ex strepitu z vidētes latrones adhuc viuere frangunt eis crura: occidūt deponunt: z in quadā fouea velociter proiciunt. Redēntq; ad Jesum. Tunc timēs mater ne sic facerent filio suo: tacta dolore cordis intrinsecus ad arma sua. s. ad humi

litatē recurrūt: et genibꝫ positis ac
 brachijs cancellatis: vultu lachry
 mabili: et voce rauca sic eos alloq̄t̄
 dicēs. Viri fratres rogo vos p̄ de
 um altissimū: ne me amplius vere
 ris p̄ dilecto filio meo. Ego sū me
 stissima mater ei⁹ et scitis q̄ nunq̄
 offendi nec aliquā iniuriā vob feci
 Et si filius meus visus est esse p̄tra
 rius: ip̄m permissis: et vob remitto
 oēm offensā et iniuriā filij mei. hāc
 tū miscdiā: mecū facite ne p̄fringa
 tis eū: vt salte eū integrū tradere va
 leā sepulture. Nō expedit vt ei⁹ cru
 ra frangatis: videbitis qz iā mor
 tuus est: et magna hora est q̄ decel
 sit. **Johes Magdalena** et sorores
 matris dñi stabāt genibꝫ flexis cū
 ea amarissime flentes. **Q dñā** qd
 est qd agis ad pedes nephandoꝝ
 stans et orās inexorabiles: p̄terate
 fletere credis crudelissimos et pes
 simos et hūilitate sup̄bos? **Abba**
 tio sup̄bis hūilitas. **Unus ḡ Lon**
 ginus noie tunc sup̄bꝫ et impi⁹: sed
 post p̄uersus et sanctus: porrigens
 lanceā de lōge illoꝝ ploratus et p̄
 ces p̄remēs: larus dextrū dñi Je
 su aperuit vulnere grādi: et inde sā
 guis et aq̄ exiuit. Tunc mater semi
 mortua cecidit inter brachia **Ma**
gdalene. **Johes** autē dolore vrgēte:
 sumo vigore insurgit et illos dicēs
 eis. Viri neq̄ssimi hanc impietate
 facitis. Nōne videtis qz mortu⁹ est
 q̄re vultis et hāc suā matre occide
 re? **Recedite**: qz nos sepeliem⁹ eū.
Tūc illi sicut dñō placuit recesserūt.
Excitat autē dñā surgit q̄si euigilās
 querēs quid sit de dilecto filio suo.
Rūdent qz nō erat facta et eū noui
 tas aliq̄: suspirat et anxiat̄. **Aspicit**
 filiū sic vulneratū dolore mortis at

terit. **Sz** vides quoties hodie mor
 tua et toriēs certe quotiēs videbar
 et filiū parari vt nouitate fieri. **Uñ**
 nunc impletū est in ea qd sibi dice
 rat **Symeō**. Nam pluries hodie et
 sibi p̄tigit. **Sz** nunc vere filij corp⁹
 et matris aiaz h⁹ lancee gladius p̄
 forauit. **Ponūt** autē se oēs in terra
 ad sedendū p̄pe crucē. **Nesciūt** qd
 facere debeāt. **Corpus** ei deponere
 et sepelire non p̄tūt: qz nec vires hñt
 sufficētes: nec instrumēta. **Rece**
dere autē eo sic remanere nō audent
 et diu sic remanere nō valēt: nocte
 appropinq̄nt. **Vides** in q̄ta per
 p̄litate sunt. **O benigne d̄s** qua
 re hāc matre p̄e oīo electā mundi
 speculū reclinatoriū tuū sic permit
 tis tribulari: tps esset vt aliq̄ tūlū
 respiraret. **Intra** autē pluries p̄ viā
 veniēs aspiciūt. **I. Joseph** ab ari
 mathia et **Nichodemū** ducentes se
 cum alios portātes instrumēta vt
 corp⁹ de cruce deponāt: et q̄si centū
 libras myrrhe et aloes: q̄ veniebāt
 ad sepeliendū eū **Tunc** oēs surgūt
 cū timore magno. **O d̄s** q̄ra est af
 flicto istoz hodie. **Circūspiciēs** at
Johes dixit. **Bñdicitus** dñs q̄ no
 bis mittit auxiliū. ego cognosco ibi
Joseph et **Nichodemū**. **Tunc** dñā
 resumpris viribꝫ dixit. **Bñdicitus**
 dñs q̄ memor est nostri: nec dereli
 q̄t nos. **Fili** occurras cū: q̄ veniūt
 in auxiliū n̄m. **Gladit ḡ** **Johes** ob
 uia eis velocit̄: et attingēs eos sein
 uicē amplexant̄ cū magno fletu: n̄
 valēs p̄ longā morā subijūicē lo
 qui p̄ angustiaz cōpassiōe. **Deinde**
 veniūt ad crucē: et q̄rit **Joseph** q̄ sit
 ille cū dñā et qd est de alijs discipu
 lis **Dixit** at **Johes** illas q̄ ibi erāt:
 de discipulis autē r̄ndit se nescire qz

nullus hodie sibi fuit. Querit d̄ his que d̄ dñm facta s̄: et narrat ei Jo-
hānes p̄ singula. Cum aut̄ p̄pe cru-
cē fuer̄: genuflectētes et flentes ad-
orauer̄ dñm. Applicātes aut̄ rece-
pti sunt reuerēter p̄ dñaz et alias so-
cias cū genuflectōe et inclinacione
vsq; ad terrā. Sistr̄ et ip̄i genufle-
ctentes cū ploratu magno stererūt
sic p̄ magnā morā. Tandē dña di-
xit. Benefecistis habentes memo-
riā magistri vestri: qz multū vos di-
lexit. Et fateor: vobis q; in aduentu
vestro visū est mihi nouā oriri lucē
Nesciebam? em̄ qd̄ facere debere
mus: dñs autē vob̄ retribuatur. Et il-
li. Dolem? toro corde nostro de his
que d̄ eū facta sunt. Pie ualuer̄ im-
p̄ sup̄ iustū: libet̄ eripuisse? eū
a tanta iniusticia si potuissē? sal-
tē hoc modicū obsequiū p̄stabit̄
dño et magistro vestro. Surgētes
q̄ parauer̄ se ad deponendū eum.
Tu aut̄ diligēt̄ attende depositio-
nis modū: ponunt̄ due scale a late-
rib; crucis: apposite. Joseph ascen-
dit sup̄ scalā lateris dextri: sagittē
extrahere clauū manus ip̄ius: sed
difficile est: qz clauus grossus et lō-
gus est: et in ligno valde cōfixus et
sine oppressiōe manus dñi nō videt̄
posse fieri: sed nō est vis qz fideliter
facit et totū acceptat dñs. Et euul-
so illo Johānes clam̄ innuit Jo-
seph dictum clauū sibi porrigi: ne
ip̄m dña videat. Dein de Nichode-
mus extrahit aliū clauū manus si-
nistre: et cum dat similiter Johāni.
Descendit sic. Idem̄ et venit
ad clauū pedum. Joseph autē su-
stentabat corpus. Felix ille qui cor-
pus dñi meruit sustentare et ample-
xari. Tunc pendente dexteram ma-

num domina reuerenter suscipit
ponit ad vultū suū intuetur et oscu-
latur cum lacrymis et validis su-
spirijs. Euulso autē clauo pedum
paulisper ascendit Joseph: et omnes
accipiunt corpus dñi et ponunt in
terra. Domina suscipit caput cum
scapulis in suo gremio: Magda-
lena pedes: apud quos olim tan-
tam gratiā habuerat. Alij circum-
stant et omnes faciunt plancū ma-
gnū super eum. Omnes em̄ plan-
gunt eum amarissime quasi vnige-
nitū: s̄m quod dicit propheta,

**Meditatio passiōis do-
mini Jesu in hora comple-
torij.**
La. LXIX

Est aliquā morā cum nox
p̄ appropinquaret rogat Jo-
seph dominā vt permittat
eum. Inuolui linteaminibus et se-
peliri. Ipsa vero contendeat di-
cens. Nolite tam cito fratres mei
mihi filiū meū accipere: vel me se-
cum sepelire. Flebat irremediabili-
ter: aspiciebat vulnera manū et pe-
dum et lateris: modo vnū: modo
aliud: videbat spinas et puncturas:
depilationē barbe: faciem spuris et
sanguine deturpatā: et caput ton-
sum: ac deslendo et aspiciēdo nō po-
terat satiari. Legi q; dñs cuidā per-
sone deuote reuelauit q; ip̄e fuit tō-
sus capillis et depilatus barba: sed
euangeliste non scripserunt omnia.
Et quidē q; fuerit tonsus: nō possz
per scripturā probari. Sed depila-
tio barbe posset probari. Dicit em̄
Esaias ī p̄sona dñi. Corp⁹ meū de-
di penitētib; et genas meas vels. zē
Unde ip̄a mater aspiciebat flebilr̄
et morose videre volebat. Tardente